

ת"פ 15869/08/12 - מדינת ישראל נגד שירז רחבי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 15869-08-12 מדינת ישראל נ' רחבי

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שירז רחבי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד שלי היאט ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד בנימין בו נתן

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **הסעה שלא כדין (מספר עבירות)**, לפי סעיף 12(א)(ג)(1)(ג) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.
ב. **מעשה פזיזות ורשלנות**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 28.9.10 הגיעו הנאשמת וחאלד מוסא (להלן: "מוסא") לחברה להשכרת רכב, ומושא שכר רכב, כאשר פרטי ההשכרה נרשמו על שם הנאשמת בעוד מוסא שילם בעבור שירותי ההשכרה. ביום 30.9.10 הנחה מוסא את הנאשמת להגיע סמוך לתחנת הדלק לאחר מחסום מכבים מכיוון מזרח, ולהעמיד שם את הרכב. בהמשך הגיעו למקום אדם המכונה אבו ג'יהאד ושלושה שוהים בלתי חוקיים. אבו ג'יהאד הנחה את השוהים הבלתי חוקיים להיכנס לתא המטען של הרכב לאחר שאלו מסרו לו סך שבין 200-300 ₪ כל אחד, וזאת כאשר הנאשמת יושבת במושב הנהג ברכב. או אז החלה הנאשמת לעשות דרכה ברכב לכיוון העיר לוד כאשר מוסא נוהג ברכב אחר לפניו ומנחה אותה לנתיב הנסיעה בו עליה לנהוג שעה שתעשה דרכה מבעד למחסום מכבים. עת הגיע הרכב לעיר לוד, הנחה מוסא את הנאשמת לעצור. בסמוך למועד העצירה פתחה הנאשמת את תא המטען והשוהים הבלתי חוקיים ירדו מהרכב. הנאשמת ומוסא פעלו כמתואר במשך יומיים במהלכם ביצעו 3 הסעות ביום כאמור, עד אשר ביום 4.10.10 נתפסה הנאשמת בכף שברכבה 3 שוהים בלתי חוקיים אשר היו מוסלקים בתא המטען של הרכב. בסופו של כל יום נהג מוסא להעביר לידי הנאשמת סכום כסף הנע בין 50-150 ₪ וזאת כתשלום על שירותיה המתוארים כאמור.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשמת הודתה והורשעה בכתב האישום המתוקן ונשלחה לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הגבילה עצמה לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצה

בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

4.

על פי תסקיר שירות המבחן מיום 22.2.15, הנאשמת בת 26, נשואה ואם לשלושה ילדים, עובדת כיום בעסק עצמאי להשכרת ציוד לאירועים. בגיל 15 בעקבות חבירה לחברה שולית החלה הנאשמת להשתמש בסמים ובאלכוהול, הוצאה מהבית בצו ביהמ"ש ושהתה במעון במשך מספר חודשים. בגיל 16 שבה להתגורר עם אימה. בגיל צעיר הרתה והקשר עם אבי התינוקת נותק. בהמשך התקשתה לפרנס את בתה, התמודדה עם רגשות של בדידות והחלה לצרוך אלכוהול באופן אינטנסיבי. באותה תקופה הוטל עליה צו מבחן במהלכו הגיעה באופן סדיר למפגשים ונראה כי אלה סייעו לה בהגברת מודעות לסכנות הכרוכות בהתנהגותה. באשר לעבירות בתיק זה, תיארה הנאשמת כי ברקע לביצוע תקופה בה היתה שרויה במצוקה כלכלית כמפרנסת יחידה של בתה ונעדרת תמיכה משפחתית. על כן התפתחה לעשיית רווח כספי קל כאשר הציעו לה להסיע שוהים בלתי חוקיים בתמורה לתשלום. בזמן ביצוע העבירות לא היתה מודעת מספיק להשלכות ההרסניות העלולות לנבוע ממעשיה כשהייתה עסוקה בהישרדות ומימוש צרכים בסיסיים. הנאשמת נטתה לטשטש את חומרת התנהגותה בעבירות ולהשליכה על גורמים חיצוניים לה. הנאשמת שללה בעיתיות בתחום האלכוהול כיום, מסרה כי אין לה קשר עם גורמי הרווחה אולם מסרה כי לפני כחודשיים פנתה ביוזמתה לטיפול במרפאה לבריאות הנפש על רקע מצב רוח דכאוני, החלה בטיפול תרופתי נגד דיכאון ושולבה בטיפול אצל פסיכולוגית במרפאה. מבירור שנערך על ידי שירות המבחן עולה כי לאחר מספר שיחות הפסיקה הנאשמת להגיע לטיפול ואף מסרה בשיחות טלפוניות כי איננה מעוניינת עוד בטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת גדלה במסגרת משפחתית מורכבת נעדרת דמויות הוריות תומכות, אשר עסוקה לאורך השנים בהישרדות ובהתמודדות בעיות קיומיות. הינה בעלת דימוי עצמי נמוך ויתכן ואף בעיתיות בתחום צריכת האלכוהול, אותה מטשטשת. שירות המבחן לא התרשם מדפוסים עבריינים ונראה כי העבירה בוצעה על רקע חולשותיה וקשייה להתמודד עם מצבה. שירות המבחן סבור כי קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות. למרות ניסיונם לרתום את הנאשמת להליך טיפולי, הנאשמת הביעה התנגדות נחרצת ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגביה. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשמת עונש של עבודות שירות למשך תקופה קצרה לצד מאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים

5.

לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד אורית מנצ'יקובסקי ורוני מרקוביץ, הנאשמת ילידת 1988, לחובתה 10 הרשעות תעבורתיות וכן הרשעה פלילית בעבירות של שימוש בכוח כדי למנוע מעצר, התנהגות פרועה במקום ציבורי והסגת גבול פלילית. הנאשמת עבדה אצל אדם אשר היה אחראי על ארגון הסעות ואף קיבלה ממנו מכשיר קשר שבאמצעותו התנהלה ביניהם התקשורת. מדובר בעבירות שנעשו תוך תכנון כאשר הנאשמת ידעה היטב את מהות מעשיה. הנאשמת נהגה באופן רשלני וסיכנה את הנוסעים ובאי הדרך וכן סיכנה את בטחון הציבור כאשר הסיעה תושבים זרים אשר לא עברו את מסגרת גורמי הביטחון כנדרש. תסקיר שירות המבחן מצביע על ניסיון לטשטש את חומרת התנהגותה, הנאשמת סירבה לקבל טיפול ועל כן אין המלצה טיפולית בעניינה. מדובר בעבירות חמורות, העבירה בוצעה תמורת תשלום במסגרת עסק שבו מסיעים תושבי שטחים אל תוך שטחי מדינת ישראל. במקרים אלו בדרך כלל עותרת המאשימה לעונש מאחורי סורג ובריח, אולם נוכח נסיבותיה האישיות של

הנאשמת והודייתה עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת עונש מאסר של 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

6. לטענת ב"כ הנאשמת, עו"ד בנימין בן נתן, הנאשמת הביעה חרטה אמיתית וכנה על מעשיה. לאחר שנתפסה היא מסרה מיוזמתה את שמות כל המעורבים בארגון ההסעה ואף הקליטה את מארגן ההסעה ומסרה את ההקלטה למשטרה. הנאשמת גם סיפרה מיוזמתה על התדירות שבה ביצעה את המעשים, דבר שהמשטרה לא היתה יודעת עליו לולא היא היתה מספרת. הנאשמת לא הרויחה סכומי כסף גדולים מהמעשים. העבירה בוצעה לפני יותר מארבע שנים עת היתה בת פחות מ-21, גיל בו הלכות מדברות על העדפת ההליך השיקומי. במהלך השנים שחלפו לא נפתחו לה תיקים נוספים, היא נישאה ונולדו לה שני ילדים נוספים. היא מנהלת אורח חיים נורמטיבי. כל זה מלמד כי היה מדובר במעידה של יומיים שלושה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, באותה עת היתה הנאשמת אם חד הורית ללא גורמי תמיכה משפחתיים, במצוקה כלכלית קשה וכדי לפרנס את בתה ביצעה את המעשים. נסיבות חייה אינן קלות. עברה הפלילי הוא בגין עבירה שבוצעה בשנת 2007. הנאשמת השתתפה בעבר בטיפול, כעת היא איננה מרגישה כי יש לה צורך בכך. בנוסף היא פנתה מיוזמתה לטיפול פסיכולוגי כאשר חשבה כי היא זקוקה לכך. על כן עתר ב"כ הנאשמת להשית על הנאשמת עונש צופה פני עתיד או לכל היותר צו של"צ.

7. הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה.

דין

8. כתב האישום בתיק דנן מתאר סדרה של מעשים זהים אשר חזרו על עצמם במשך יומיים. סבורני כי יש לראותם כאירוע אחד מתמשך, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו יצירת סיכון פוטנציאלי לפגיעה בבטחון מדינת ישראל ופגיעה בזכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. יש להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה שכן המסיע אינו יודע מהי מטרות האמיתית של הנוסעים שאותם הוא מסיע. הערך החברתי אשר נפגע באשר לעבירת מעשי פיזיות ורשלנות הינו פגיעה בביטחון המשתמשים בדרך, בהם גם השוהים הבלתי חוקיים אשר הסתתרו בתא המטען.

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה פגיעה משמעותית. הנאשמת היתה חלק משרשרת שכל מטרתה היתה להכניס שוהים בלתי חוקיים אל תחומי מדינת ישראל בעבור כסף. במשך יומיים, ותוך תכנון מראש, הסיעה הנאשמת שלוש פעמים ביום, בתא המטען של רכב אשר נשכר מראש למטרה זו, שוהים בלתי חוקיים אל תוך מדינת ישראל בעבור בצע כסף.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

- א. בע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** (4.8.13), ערערה המדינה על קולת העונש של נאשם אשר הורשע נאשם בעבירה של הסעה שלא כדין של 25 שוהים בלתי חוקים ועבירות נלוות. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם לעניין מסיעים, מלינים ומעסיקים בנסיבות מחמירות צריך להיות בין 5 ל- 15 חודשי מאסר. במקרה דנן הוחמר עונשו של הנאשם אשר הורשע בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והוא נידון ל- 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.
- ב. ברע"פ 2742/13 **עיסא נ' מדינת ישראל** (28.4.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהסעת 14 תושבי שטחים תמורת 10 ₪ כל אחד. לנאשם עבר פלילי מכביד, אולם לא בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ג. בעפ"ג (מחוזי-ים) 17752-05-12 **מדינת ישראל נ' דבש** (20.5.12), התקבל ערעור של המדינה על קולת העונש, בעניינו של נאשם אשר הורשע בשני כתבי אישום, ב-3 עבירות של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות תמורת שכר (בהזדמנות אחת הסיע 5 שב"חים, בהזדמנות שניה 15 שב"חים ובהזדמנות אחרת הסיע 20 שב"חים) ובעבירות נלוות. בית-משפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מ-8 חודשי מאסר בפועל ל-13 חודשים.
- ד. בעפ"ג (מח' י-ם) 17636-04-14 **דוויק נ' מדינת ישראל** (18.9.14), התקבל ערעור של נאשם אשר הורשע בהסעת 20 שוהים בלתי חוקים ברכב שמיועד לשמונה אנשים, תמורת 50 ₪ לכל אחד ונידון ל- 10 חודשי מאסר. הנאשם יליד 1990, נעדר עבר פלילי. בית המשפט קבע כי מתחם העבירה הינו בין שלושה חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והשית עליו 7 חודשי מאסר בפועל.
- ה. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 22290-08-13 **אבו חמיד נ' מדינת ישראל** (27.10.13), נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובעבירות נלוות, ונדון למאסר בפועל למשך 7 חודשים.
- ו. בעפ"ג (מח' י-ם) 2593-06-10 **מדינת ישראל נ' ג'מיל** (17.6.10), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש והוחמר עונשו של נאשם אשר הורשע בהסעת 11 שוהים בלתי חוקיים לתוך שטחי מדינת ישראל תמורת כסף. נידון לחמישה וחצי חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ז. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 2721-09-14 **מריסי נ' מדינת ישראל** (7.12.14), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של הסעת 11 שב"חים ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 5 וחצי חודשי מאסר בפועל.
- ח. בת"פ (פ"ת) 41171-07-12 **מדינת ישראל נ' חלאק** (9.1.14), הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין (20 שב"חים) ועבירות נלוות, הנאשם בן 20 ללא עבר פלילי, הודה ולקח אחריות, שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת עונש מאסר, נדון ל- 6 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.
- ט. בת"פ (ק"ג) 4471-06-13 **מדינת ישראל נ' אבו זעילה** (12.11.13), הורשע נאשם בהסעת חמישה תושבי הרשות תמורת תשלום של 20 ₪ לכל אחד. הנאשם יליד 1965, סובל ממצוקה כלכלית קשה, נדון במסגרת הסדר טיעון ל- 3 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה;** למעשיה של הנאשמת קדמו פעולות הכנה ותכנון. כך למשל נסעו היא ומוסא מבעוד מועד לבית עסק להשכרת מכוניות שם שכר מוסא רכב אשר ישמש אותם לביצוע שירותי ההסעה. בנוסף הצטיידו השניים במכשירי קשר אשר אפשרו להם לתקשר זה עם זה תוך כדי ביצוע העבירות. מוסא אף נהג לפני הנאשמת תוך שהוא מדריך אותה באיזה נתיב עליה לנהוג שעה שיחלפו מבעד למחסום.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** הנאשמת הסיעה מספר פעמים, במשך יומיים, שוהים בלתי חוקים אשר לא עברו את מסננת שירותי הביטחון אל תוך תחומי מדינת ישראל. לנאשמת אין יכולת לדעת מה כוונתם האמיתית של האנשים אותם היא מסיעה, ועל כן במעשיה אלו עלולה היתה לגרום לפגיעה בתושבי מדינת ישראל.

ג. **חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של האחר על הנאשמת בביצוע העבירה;** הנאשמת היתה חלק משרשרת שירותי הסעה. חלקה של הנאשמת היה הסעת הנאשמים ממחסום מכבים אל תוך תחומי מדינת ישראל כאשר הם מוסלקים בתא המטען של הרכב, ועל חלקה זה קיבלה תשלום. אין חולק כי הנאשמת קיבלה הוראות מדויקות באשר למיקום ולזמן בו עליה להיות ממוסא שהוא ללא ספק הגורם הדומיננטי בביצוע העבירה. בהקשר זה יש לציין כי מוסא נשפט בגין עבירות ארגון שירותי הסעה והסעה של שב"חים ונידון ל- 21 חודשי מאסר בפועל כולל הפעלת מאסרים על תנאי אשר היו תלויים ועומדים נגדו.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה;** בעת ביצוע העבירות היתה הנאשמת אם חד הורית, נעדרת תמיכה כלכלית או אחרת אשר סבלה ממצוקה כלכלית קשה. את העבירות ביצעה הנאשמת על רקע רצונה לזכות ברווח כלכלי מהיר.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת ובמשפחתה;** הנאשמת ילידת 1988, נשואה ואם לשלושה ילדים קטנים. עובדת כעצמאית ודואגת לפרנסתם. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יפגע בה ובמשפחתה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשמת על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשמת הודתה ונטלה אחריות מלאה על מעשיה כבר בתחנת המשטרה.

ג. **נסיבות חיים קשות שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** כאמור, מעשיה של הנאשמת בוצעו על רקע המצוקה הכלכלית אליו נקלעה הנאשמת ורצונה ברווח כלכלי מהיר וקל.

ד. **מאמצי הנאשמת לתיקון תוצאות העבירה ושיתוף פעולה עם רשויות החוק;** לאחר שנתפסה הנאשמת בכף, מסרה למשטרה פרטים על אודות גורמים אחרים אשר פעלו בשרשרת הסעת השב"חים בה היתה מעורבת והביאה לחשיפתה. הנאשמת אף הקליטה בסתר את מארגן ההסעה והעבירה הקלטת לידי המשטרה.

ה. **חלף הזמן מעת ביצוע העבירות;** העבירות בוצעו בספטמבר 2010, אולם כתב האישום הוגש רק באוגוסט 2012 וזאת על אף הודית הנאשמת במשטרה שעה שנתפסה וללא הסבר מניח את הדעת לשיהוי מצד המאשימה. בהקשר זה יודגש כי נגד מוסא הוגש כתב אישום כבר בשנת 2010, ובשנת 2011 נגזר דינו.

ו. **עברה הפלילי של הנאשמת או העדרו;** לנאשמת הרשעה פלילית משנת 2010, בגין עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, תקיפה סתם והסגת גבול פלילית אשר בוצעו בשנת 2007. כמו כן לנאשמת רישום ללא הרשעה אשר התיישן. בנוסף לנאשמת 10 הרשעות תעבורתיות שאינן ממין העניין.

17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם וזאת לבל יתפתו אחרים לעשות כן בעבור בצע כסף.

18. באיזון בין השיקולים השונים, ובשים לב להמלצת שירות המבחן, סבורני כי יש לגזור על הנאשמת עונש מאשר שירות בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילה על תנאי.

הקנס הכספי

19. המדובר בעבירה אשר בוצעה לצורך רווח כלכלי ועל כן ראוי להשית קנס כספי תוך התחשבות במצבה הכלכלי של הנאשמת.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:**

א. 4 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 1.9.15.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום על עבירת מעשה פזיזות ורשלנות.

ד. 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לבל תעבור הנאשמת במשך שנתיים מהיום עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, או עבירה של נהיגה פוזת של רכב.

ה. קנס כספי בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.8.15. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

עמוד 6

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ה, 30 יוני 2015, בנוכחות הצדדים.